

ROMANIA - Ministerul Economiei și Finanțelor
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CONSTANTA
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. 66/15.09. 2008
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. CONSTANTA S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr.....

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de către S.A.F. – Activitatea de Inspecție Fiscală Constanța prin adresa nr..... din 11.07.2008, înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr..... din 11.07.2008, cu privire la contestația formulată de S.C. CONSTANTA S.R.L., cu sediul în oraș Murfatlar, str..... nr....., CUI

Obiectul contestației îl reprezintă obligațiile fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 06.06.2008, întocmită în baza Raportului de inspecție din 05.06.2008 de organele de inspecție fiscală din cadrul S.A.F. - Activitatea de Inspecție Fiscală, în quantum total de lei, compuse din:

- ✓ lei –T.V.A.;
- ✓ lei – majorări de întârziere;
- ✓ lei – impozit pe profit;
- ✓ lei – majorări de întârziere.

Precizăm că prin Decizia de impunere cu același număr și aceeași dată, transmisă petentei cu adresa nr...../30.07.2008 a fost îndreptată eroarea materială produsă la întocmirea Deciziei comunicată în luna iunie.

Din acest motiv, organul de soluționare va conexa cele două dosare și se va pronunța asupra contestației formulate împotriva acestui act administrativ fiscal, înregistrată la organul de control sub nr...../29.08.2008 iar la D.G.F.P. Constanța sub nr...../04.09.2008.

Contestația a fost introdusă prin reprezentantul legal al societății, fiind îndeplinite prevederile art.206 lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și a fost depusă în termenul prevăzut la art.207 alin.(1) din același act normativ.

În speță, se reține că sunt întrunite și celelalte condiții de procedură prevăzute la art.206 și 209(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, astfel încât Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin contestația înregistrată la S.A.F. - A.I.F. Constanța sub nr...../08.07.2008, petenta, prin reprezentantul său legal, formulează acțiune împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 06.06.2008, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală din 05.06.2008, considerând-o netemeinică și nelegală.

În acest sens, petenta arată că urmare reverificării organul de inspecție a constatat că T.V.A. în sumă de lei a fost dedusă eronat, stabilind și obligații fiscale accesorii, dar acest aspect nu făcea obiectul reverificării, care trebuia să reanalizeze doar deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată din facturile fiscale întocmite de societățile G..... și O..... din Galați.

Referitor la această sumă, care reprezintă T.V.A. dedusă pe bază de bonuri fiscale de achiziționare a carburanților auto precum și T.V.A. stornată eronat din Jurnalul de vânzări a lunii martie 2007, petenta susține că și-a însușit punctul de vedere al organului de inspecție, urmare pronunțării Deciziei nr.17/07.03.2008 a Serviciului Soluționare Contestații și a și achitat-o.

În ceea ce privește T.V.A. în cuantum de lei și impozitul pe profit în sumă de Lei, stabilite suplimentar pentru motivul că organul de inspecție a considerat că facturile fiscale emise de societățile G..... și O..... din Galați nu au fost emise de reprezentanții legali ai acestora și nu angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, petenta apreciază că această măsură este neîntemeiată și se bazează pe argumente eronate.

Astfel, susține că în perioada mai 2004-septembrie 2005, cele două societăți comerciale funcționau, nefiind în procedura insolvenței, aceasta fiind deschisă ulterior, respectiv în 14.12.2006 pentru G..... SRL și în 22.08.2006 pentru O..... SRL, fapt care demonstrează că facturile fiscale primite de la aceste societăți au fost emise de reprezentanții legali și au calitatea de documente justificative.

Totodată, petenta susține că în cauză s-au efectuat cercetări de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța care, prin Rezoluția din 12.12.2007 pronunțată în dosarul nr...../P/2006, au dispus neînceperea urmăririi penale împotriva reprezentanților săi legali pentru infracțiunea privind evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, deoarece s-a considerat că fapta nu există.

Petenta invocă ca argument faptul că din cercetările efectuate cu această ocazie a rezultat că facturile fiscale în speță nu sunt false, respectă regimul documentelor tipizate cu regim special, numărul și seriile lor fac parte din plaja de numere arondate de Regia Imprimeria Națională și au fost întocmite conform prevederilor legale aplicabile în materie, de reprezentanții legali ai societăților furnizoare, societăți care există și sunt înmatriculate la O.R.C.Galați.

În concluzie, petenta apreciază că în relația cu cele două societăți furnizoare s-a comportat ca și un cumpărător de bună credință și că din cercetările efectuate a rezultat că facturile emise de acestea au calitatea de documente justificative legal întocmite, situație în care consideră că măsura privind stabilirea de obligații fiscale constând în T.V.A. și impozit pe profit este neîntemeiată.

II. Raportul de inspecție fiscală din 05.06.2008 a fost întocmit de către organele S.A.F. - A.I.F. Constanța urmare finalizării reverificării dispuse prin Decizia D.G.F.P. Constanța nr.17/07.03.2008, prin care a fost desființată parțial Decizia de impunere nr...../27.12.2007 pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit și T.V.A precum și obligații fiscale accesorii.

Urmare reverificării, s-a constatat că societatea a dedus eronat T.V.A. aferentă carburanților achiziționați pe bază de bonuri fiscale care nu aveau înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului, precum și din facturi fiscale emise în perioada mai 2004-septembrie 2005 de două societăți comerciale din Galați (G..... SRL și O..... SRL), facturi care, din cercetările efectuate, s-a stabilit că nu constituie documente justificative legal întocmite întrucât nu au fost emise de reprezentanții legali ai acestora.

Urmare acestor constatări, s-au stabilit debite suplimentare în contul taxei pe valoarea adăugată și a impozitului pe profit, precum și obligații fiscale accesorii acestora în cuantum total de 63.463 lei, întocmindu-se în acest sens Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 06.06.2008 .

Întrucât în respectiva decizie sumele au fost trecute eronat, obligațiile de plată anulându-se reciproc, s-a întocmit un nou act administrativ-fiscal, care a fost comunicat petentei cu adresa nr...../30.07.2008.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatările organelor de inspecție fiscală, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

Urmare reverificării dispuse prin Decizia D.G.F.P. Constanța nr.17/07.03.2008, organele de inspecție fiscală din cadrul S.A.F. - A.I.F. Constanța au stabilit că societatea a dedus eronat T.V.A. pe bază de bonuri fiscale privind achiziționarea carburanților auto care nu aveau înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului, că a stornat în mod nejustificat T.V.A. colectată din Jurnalul de vânzări din luna martie 2007 și că a dedus T.V.A. și a înregistrat cheltuieli în baza unor facturi fiscale întocmite de două societăți comerciale din Galați, care nu întrunesc condițiile de documente justificative legal întocmite, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.f) și art.145 alin.(8) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu completările și modificările ulterioare.

Urmare acestor constatări s-au stabilit obligații fiscale suplimentare în quantum total de lei, constând în T.V.A., impozit pe profit precum și majorări de întârziere aferente acestora.

a) Referitor la T.V.A. stabilită suplimentar în quantum de lei și la majorările de întârziere aferente în quantum de lei:

În fapt, urmare reverificării, s-a constatat că societatea a dedus nelegal T.V.A. în quantum de lei pe bază de bonuri fiscale privind achiziționarea carburanților auto care nu aveau înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculelor, încălcându-se astfel prevederile art.51 alin.(2) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal și că a stornat nejustificat T.V.A. în sumă de lei din Jurnalul de vânzări pentru luna martie 2007, diminuând taxa colectată aferentă acestei perioade .

În contestație, petenta susține că urmare Deciziei nr.17/07.03.2008 a Serviciului Soluționare Contestații și-a însușit debitul stabilit în sumă de lei și l-a și achitat .

Cu toate acestea, petenta îl contestă, fără a prezenta motive de fapt și de drept în sprijinul acțiunii sale, fapt pentru care acțiunea sa cu privire la acest capăt de cerere va fi respinsă ca nemotivată.

b) Cu privire la T.V.A. stabilită suplimentar în quantum de lei și la majorările de întârziere aferente în quantum de lei :

În fapt, din cuprinsul Raportului de inspecție, rezultă că societatea a dedus T.V.A. în quantum de lei din 14 facturi fiscale emise în perioada mai 2004-august 2005 de societatea G..... SRL din Galați și T.V.A. în sumă de lei din trei facturi fiscale emise în luna septembrie 2005 de societatea ORLETA SRL din Galați.

Din informațiile furnizate organului de inspecție de comisarii Gărzii Financiare Constanța a rezultat că societatea O..... are întocmită sesizare penală pentru sediu fictiv iar administratorul societății G..... a declarat că nu a avut relații comerciale cu societatea INCO și că actele contabile din perioada 2003-2004, inclusiv facturierul din care provin facturile fiscale în speță, i-au fost sustrate.

În scopul verificării realității tranzacțiilor derulate cu aceste societăți, prin adresa nr..... din 17.03.2008, S.A.F. - A.I.F. Constanța a solicitat D.G.F.P. Galați efectuarea unei verificări încrucișate cu privire la înregistrarea în evidența contabilă a celor două firme a facturilor fiscale emise către SC CONSTANTA SRL Basarabi, precum și informații cu privire la îndeplinirea obligației de depunere la organul fiscal teritorial de deconturi de TVA, declarații privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat și bilanțuri contabile aferente exercițiilor financiare 2001-2007.

Urmare informațiilor primite, organul de inspecție din cadrul S.A.F. - A.I.F. Constanța a stabilit că facturile fiscale emise de cele două societăți din Galați nu constituie documente justificative legal întocmite, nefiind emise de reprezentanții legali ai acestora și, prin urmare,

T.V.A. înscrisă în facturi nu îndeplinește condițiile legale de deducere iar cheltuielile aferente sunt nedeductibile fiscal.

Petenta contestă aprecierea organului de inspecție susținând că numerele și seriile facturilor fiscale fac parte din plaja de numere arondate de Imprimeria Națională societăților din Galați, că au fost întocmite conform prevederilor legale de reprezentanții legali ai acestora și, drept urmare, au calitatea de documente justificative.

Ca argument al susținerilor sale, petenta invocă rezoluția Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța, din data de 12.12.2007, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de administratorii săi pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, întrucât din cercetările efectuate în cauză a rezultat că fapta nu există.

În scopul soluționării cauzei, au fost solicitate informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați prin adresele nr..... din 01 .08.2008 și din 01.09.2008.

Din acest motiv, în temeiul dispozițiilor art.70 din Codul de procedură fiscală, republicat, termenul de soluționare se va prelungi cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate.

Speța supusă soluționării este dacă societatea are drept de deducere a T.V.A. și a cheltuielilor rezultate din facturi fiscale pentru care nu se verifică realitatea efectuării tranzacțiilor și emiterea acestora de reprezentanții legali ai furnizorilor.

În drept, dispozițiile Legii contabilității nr.82/1991, republicată, prevăd următoarele:

“**Art. 6.** -

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Prin H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora a fost aprobat modelul facturii fiscale, precizându-se că aceasta reprezintă:

- document de încărcare în gestiunea primitorului;
- document justificativ de înregistrare în contabilitatea furnizorului și a cumpărătorului.

Prin O.M.F. nr.29/2003 privind aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr.831/1997 s-au introdus următoarele reguli privind întocmirea facturilor fiscale:

„Art. 3

(2) În partea stângă jos a facturii fiscale vor fi menționate și datele de identificare a persoanei care efectuează livrarea bunurilor, și anume: numele și prenumele, seria și numărul actului de identitate (buletin de identitate, carte de identitate sau pașaport), codul numeric personal”.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată prevederile cuprinse în Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevăd:

“**Art. 145.** -

(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate[...] de o altă persoană impozabilă;

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă **trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:**

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4)”.

Referitor la exigibilitate, la art.134 din Codul fiscal se precizează:

“(1) Faptul generator al taxei reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(3) Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri[...].”

Din contextul legal citat, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată ia naștere la data livrării de bunuri de către persoanele impozabile din punct de vedere al taxei, justificarea dreptului de deducere efectuându-se în baza facturii fiscale emisă de acestea, facturi legal întocmite, care angajează răspunderea celor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor ce le-au înregistrat în contabilitate.

În speță, referitor la furnizorul S.C. G..... SRL, se reține că, administratorul acesteia Ț..... A..... a declarat că nu a desfășurat relații comerciale cu societatea CONSTANTA, că nu îi cunoaște pe reprezentanții acesteia și că i-au fost sustrate din autoturismul propriu toate documentele contabile ale societății, inclusiv facturierul din care provin facturile emise către petentă, fapt pentru care în data de 01.11.2004 a formulat o plângere penală la organele de poliție. Din rezoluția din 12.12.2007 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța reiese că pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați există dosarul penal cu nr...../P/2006 în care se efectuează cercetări față de numita Ț..... A..... sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, constând în omisiunea înregistrării în evidența contabilă a operațiunilor comerciale efectuate și a veniturilor realizate în legătură cu activitatea comercială desfășurată în perioada 2004-2005 cu S.C. CONSTANTA S.R.L.

Urmare adresei nr..... din 01.08.2008 a D.G.F.P. Constanța, prin care s-a solicitat Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați comunicarea modului de soluționare a dosarului penal susmenționat, în răspunsul primit cu adresa nr..... din 08.09.2008 se comunică faptul că acest dosar se află în lucru la Inspectoratul de Poliție al jud.Galați – Serviciul de Investigare a Fraudelor, din data de 19.04.2006.

Din verificările efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul A.F.P. Galați a rezultat că această societate nu a depus la organul fiscal deconturi de T.V.A., declarații privind obligații de plată la bugetul consolidat și bilanțuri contabile pentru perioada 2003-2006, că societatea se află în lichidare judiciară din sept.2007 și că lichidatorului desemnat de Tribunalul Galați nu i-au fost predate documentele financiar-contabile, pe motiv că i-au fost furate fostului administrator.

Din consultarea bazei de date a Oficiului Național al Registrului Comerțului, rezultă că această societate a fost radiată urmare închiderii procedurii falimentului, ultima înregistrare la Registrul Comerțului fiind efectuată în data de 19.02.2008 .

Din analiza celor 14 facturi fiscale emise în numele societății G..... în perioada mai 2004-august 2005, reiese că 11 din acestea au fost emise după data de 01.11.2004, când administratorul acesteia a declarat furtul facturierului.

Totodată, se reține că acestea nu au înscrise datele de identificare ale persoanei care a efectuat livrarea, respectiv numele prenumele, CNP, seria și numărul actului de identitate, iar la rubrica “date privind expediția” numele delegatului este trecut ca fiind D..... G..... -

administratorul societății cumpărătoare, în condițiile în care acesta a recunoscut că marfa a fost livrată la sediul său de către numitul P..... D....., în calitate de reprezentant al furnizorului.

Referitor la furnizorul S.C. O..... SRL, se reține că împotriva acestuia s-a efectuat o sesizare penală pentru declarare sediu fictiv, din rezoluția Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța din 12.12.2007 rezultând că s-au efectuat cercetări de către lucrătorii de poliție judiciară din cadrul Inspectoratului de Poliție al jud.Galați cu privire la realitatea livrărilor de materiale efectuate către societatea CONSTANTA, urmare cărora **nu a putut fi identificat niciun reprezentant al acestui furnizor și, implicit, documentele contabile ale acestuia, în vederea efectuării de verificări încrucișate.**

Deasemenea, se reține că potrivit informațiilor extrase din baza de date a Oficiului Național al Registrului Comerțului, societatea este în lichidare fiind sub incidența Legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței și că lichidatorul acesteia nu a preluat scriptic prerogativele de administrare deoarece administratorul nu s-a prezentat și nu a predat documentele și inventariul patrimoniului.

Totodată, din informațiile furnizate de organele de inspecție fiscală din Galați rezultă că societatea nu a depus pentru perioada 2005-2006 deconturi de T.V.A și declarații privind obligațiile la bugetul de stat.

Din analiza celor trei facturi fiscale emise în numele acestei societăți în luna septembrie 2005, reiese că acestea nu au înscris datele de identificare ale persoanei care a efectuat livrarea, respectiv numele prenumele, CNP, seria și numărul actului de identitate, iar la rubrica “date privind expediția” numele delegatului este trecut ca fiind numitul C..... A....., în condițiile în care administratorul petentei recunoaște că marfa i-a fost livrată la sediul său de numitul P..... D..... în calitate de reprezentant al furnizorului, respectiv aceeași persoană care a livrat marfă în numele societății G.....

Coroborând aceste informații obținute pe parcursul verificărilor efectuate de organele de inspecție fiscală și de organele de cercetare penală, se reține că nu se verifică realitatea tranzacțiilor cu profile și tablă consemnate în facturile fiscale emise pe numele celor două societăți comerciale din Galați și că acestea nu reprezintă documente justificative în înțelesul Legii contabilității nr.82/1991, republicată, pentru înregistrarea în contabilitatea cumpărătorului, întrucât nu se dovedește că au fost întocmite de reprezentanții legali ai furnizorilor, nefiind menționată nici o persoană din partea acestora care să poarte răspunderea cu privire la livrarea bunurilor și emiterea respectivelor documente.

În această situație, se reține că petenta nu își poate exercita dreptul de deducere prevăzut la art.145 din Codul fiscal deoarece nu sunt îndeplinite condițiile legale privind faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată la furnizorii de bunuri la data livrării, în conformitate cu dispozițiile art.134 din același act normativ.

Simplul fapt că petenta se află în posesia unor facturi fiscale emise pe numele societăților comerciale G..... și O..... nu justifică dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în acestea, atâta vreme cât nu se dovedește realitatea livrărilor de bunuri consemnate în aceste facturi și nașterea faptului generator și exigibilitatea taxei (colectarea) la furnizori, la data livrării.

Deținerea unei facturi fiscale este o condiție necesară dar nu și suficientă pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, condiția esențială fiind aceea de a se dovedi realitatea operațiunilor consemnate în facturi și exigibilitatea taxei la furnizorii sau prestatorii de servicii.

În al doilea rând, așa cum s-a reținut, nu se demonstrează că aceste facturi fiscale au fost emise de reprezentanții legali ai celor două societăți, nefiind menționată persoana care a livrat și care a întocmit facturile fiscale, delegatul menționat pe facturile emise în numele societății O..... fiind o altă persoană decât cea indicată de petentă iar în cazul societății G....., fiind trecut reprezentantul legal al cumpărătorului, în condițiile în care marfa a fost adusă și livrată la sediul acestuia de delegatul vânzătorului, numitul P..... D.....

În fapt, se reține că livrarea de mărfuri la sediul petentei s-a efectuat de numitul P..... D....., dar reprezentantul legal al societății G..... nu recunoaște că a avut relații comerciale cu petenta, și implicit că a delegat pe susnumitul să efectueze livrări de bunuri în numele său iar în ceea ce privește societatea O....., organele de poliție judiciară nu au putut identifica nici un reprezentant al acestui furnizor.

Dealtfel, nici chiar organele de cercetare penală nu s-au pronunțat asupra legalității emiterii facturilor fiscale de către reprezentantul legal al societății G....., în condițiile în care, deși din data de 19.04.2006 se efectuează cercetări față de numita T..... A..... – administratorul acesteia, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală privind omisiunea înregistrării în evidența contabilă a operațiunilor comerciale desfășurate în perioada 2004-2005 cu societatea CONSTANTA SRL , acest dosar nu a fost încă finalizat.

În aceste condiții, împrejurarea că petenta a fost „un cumpărător de bună credință,, și că materiile prime achiziționate au fost utilizate în procesul de producție nu este de natură a admite acesteia exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată și a cheltuielilor cu aceste bunuri înscrise în facturi, atâta timp cât, urmare cercetărilor efectuate, nu s-a dovedit realitatea livrărilor de bunuri de către respectivii furnizori și emiterea facturilor de reprezentanții legali ai acestora.

Totodată, având în vedere că potrivit Legii contabilității, factura fiscală, în calitate de document justificativ, angajează răspunderea celor care le-au înregistrat în contabilitate, petenta avea obligația de a verifica întocmirea corectă a acestora și de a solicita reprezentantului celor doi furnizori completarea tuturor datelor de identificare impuse de actele normative care reglementează modul de întocmire.

Drept urmare, pentru argumentele expuse, se reține că petenta nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturi fiscale care nu au fost legal întocmite de reprezentanții furnizorilor, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de petentă împotriva taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei stabilită suplimentar de organul de inspecție fiscală.

Având în vedere că petenta datorează obligația fiscală principală, potrivit principiului „accesoriul urmează principalul”, aceasta datorează și obligațiile fiscale accesorii constând în majorări de întârziere în cuantum de lei.

c) Referitor la impozitul pe profit în cuantum de lei stabilit suplimentar și la majorările de întârziere aferente în cuantum de lei:

În fapt, din cuprinsul Raportului de inspecție rezultă că acest impozit este aferent cheltuielilor cu materialele consumabile în cuantum de lei înregistrate în baza facturilor fiscale emise de societățile G..... și O..... din Galați , considerate nedeductibile fiscal în temeiul prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 și pct.44 din H.G. nr.44/2004 privind normele de aplicare a legii.

În drept, potrivit acestor dispoziții:

Art.21 alin.(4)

„Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”.

H.G. nr.44/2004 pct.44

„Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare”.

În speță, la capătul de cerere anterior s-a reținut că facturile fiscale emise de societățile G..... și O..... nu reprezintă documente justificative pentru înregistrarea în evidența contabilă a cumpărătorului, în sensul Legii contabilității și a prevederilor H.G. nr.831/1997, deoarece nu se dovedește emiterea acestora de către reprezentanții legali ai furnizorilor, nefiind completate cu

datele de identificare a persoanelor care au efectuat livrarea și care le-au întocmit și întrucât nu se verifică realitatea tranzacțiilor consemnate în respectivele înscrisuri.

Drept urmare, se reține că potrivit dispozițiilor legale sus citate, cheltuielile înregistrate în baza acestor documente nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

În aceste condiții, se constată că măsura dispusă de organul de inspecție fiscală cu privire la stabilirea impozitului pe profit suplimentar în cuantum de lei este întemeiată legal, situație în care se va respinge contestația petentei referitoare la acest capăt de cerere.

Având în vedere că petenta datorează obligația fiscală principală, potrivit principiului „accesoriul urmează principalul”, aceasta datorează și obligațiile fiscale accesorii acesteia constând în majorări de întârziere în cuantum de lei.

Pentru considerentele prezentate și în temeiul prevederilor art.210 și ale art.216(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 06.06.2008, întocmită de organele de inspecție fiscală din cadrul S.A.F. - A.I.F. Constanța, pentru obligațiile fiscale în cuantum de lei, compuse din:

- ✓ lei – T.V.A.
- ✓ lei – majorări de întârziere aferente;

2. Respingerea ca neîntemeiată legal a contestației formulate împotriva obligațiilor fiscale în cuantum total de lei, compuse din :

- ✓ lei - T.V.A.;
- ✓ lei – majorări de întârziere aferente;
- ✓ lei - impozit pe profit;
- ✓ lei – majorări de întârziere aferente

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Constanța, în termen de 6 luni de la comunicare, în conformitate cu art.218 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin O.G. nr.92/2003, republicată în 2007, coroborat cu art.11 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**DIRECTOR EXECUTIV,
BOGDAN IULIAN HUȚUCĂ**

C.S.